

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **M. C.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátkou JUDr. Anitou Pešulovou
sídlem Nuselská 499/132, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2021, č. j. MPSV-2021/16385-911

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anitě Pešulové, advokátce, se přiznává odměna ve výši 3 900 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2021, č. j. MPSV-2021/16385-911, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „úřad práce“) ze dne 11. 12. 2020, č. j. 1766738/20/AB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým dle ustanovení § 7 odst. 5, § 24, § 25, § 26, § 27 § 49 a v návaznosti na ustanovení § 52 a § 70 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 117/1995 Sb.“) a dle § 3 a § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 110/2006 Sb.“), byla žalobci snížena dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení z 2 367 Kč na výši 979 Kč měsíčně ode dne 1. 10. 2020 do 30. 6. 2021.

II. Obsah žaloby

2. V žalobě ve znění jejího doplnění z 15. 7. 2021 žalobce namítal, že správní orgány nesprávně aplikovaly § 25 zákona č. 117/1995 Sb., tedy nesprávně stanovily částku náklady na bydlení. Nestačí pouhý odkaz na zákonné ustanovení, rozhodnutí jsou z toho důvodu nepřezkoumatelná. Poukazoval na to, že vrácený přeplatek na nákladech na bydlení, který byl žalobci vrácen v měsíci červenci 2020 ve výši 3 064 Kč od Centra a.s., žalovaný dle § 25 odst. 4 zákona č. 117/1995 Sb. odečetl od celkových nákladů na bydlení ve 3. čtvrtletí 2020; žalovaný tedy vycházel z toho, že náklady na bydlení za uvedené období činily 9 243 Kč, což představuje průměrné náklady na bydlení za 1 kalendářní měsíc ve výši 3 081 Kč. Žalobce měl za to, že přeplatek na bydlení vrácený v červenci 2020 nelze odečíst od nákladů na bydlení za rozhodné období.
3. Obdobně argumentoval ohledně vrácení přeplatku za energie, kdy dle jeho názoru došlo de facto k dvojímu odečtení přeplatku, čímž došlo ke snížení částky, z níž správní orgány při výpočtu dávky vycházely. Žalovaný totiž vycházel z faktury o zúčtování elektřiny za období od 4. 9. do 19. 8. 2020, z níž je zřejmé, že žalobci vznikl přeplatek ve výši 2 903 Kč, z toho úhrada záloh na další období byla předepsána přeplatkem z fakturace, platba přes SIPO byla stanovena až na den 15. 6. 2021, z doložených kopií složenek SIPO bylo dle žalovaného potvrzeno, že žalobce uhradil zálohu na elektřinu pouze výši 550 Kč v měsíci 7/2020, proto do nákladů na bydlení byla započítána pouze úhrada za měsíc 7/2020 ve výši 550 Kč. K tomu žalobce namítal, že žalovaný měl do nákladů na bydlení zahrnout úhradu za měsíc 8/2020, když z přiložené faktury za elektřinu (která je součástí spisu a ze které správní orgán vycházel) vyplývá, že byla uhrazena. V prvostupňovém rozhodnutí však v tabulce na straně 6 chybí uvedení částky poplatku za elektřinu za měsíc srpen. Žalobce vysvětlil, že PRE vyúčtovává za celé období od 4. 9. 2019 do 19. 8. 2020 včetně několika dnů v měsíci září a několika dnů v srpnu 2020, stejným způsobem je s tím počítáno i pro stanovení paušálu. Byl přesvědčen, že žalovaný měl vzít v úvahu i úhradu za měsíc 8/2020, tedy paušál, a z celkové spotřeby měl vypočítat průměrnou spotřebu za měsíc 8/2020.
4. Shrnuje, že správní orgány vycházely z nesprávně stanovené částky nákladů na bydlení, které neodpovídají reálným nákladům, které musí žalobce vynakládat každý měsíc a které není schopen ze svého příjmu hradit. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný shrnul doklady doložené žalobcem, uvedl, že dle zúčtování nákladů na bydlení správce Centra a.s. vznikl žalobci na službách spojených s užíváním bytu přeplatek ve výši 3 064 Kč, který mu byl vrácen poštovní poukázkou dne 8. 7. 2020. Z dokumentace též vyplývá, že příjem žalobce v rozhodném období 3. čtvrtletí 2020 činil 18 018 Kč tj. 6 006 Kč měsíčně, součin zákonného koeficientu 0,35 a průměrného měsíčního příjmu rodiny činí 2 102,10 Kč. V souladu s § 25 odst. 4 zákona č. 117/1995 Sb. byla částka přeplatku na služby ve výši 3 064 Kč odečtena od celkově uhrazených nákladů na bydlení za 3. čtvrtletí 2020. Z faktury o zúčtování elektřiny za období od 4. 9. 2019 do 19. 8. 2020 bylo zjištěno, že žalobci vznikl za toto období přeplatek ve výši 2 903 Kč, úhrada záloh na další období byla předepsána přeplatkem z fakturace, dle doložených kopií složenek SIPO žalobce uhradil zálohu na elektřinu ve výši 550 Kč pouze v kalendářním měsíci červenec 2020, na základě toho byla do nákladů na bydlení započítána pouze záloha uhrazená za měsíc červenec 2020. Uvedl, že dle tabulky v prvostupňovém rozhodnutí činily náklady na bydlení za uvedené období 9 243 Kč, což představuje průměrné náklady na 1 měsíc ve výši 3 081 Kč, tato částka přesahuje částku součinu rozhodného příjmu a koeficientu 0,35 (2 102 Kč), a současně

částka 2 102 Kč není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení (8 577 Kč). Nárok na příspěvek na bydlení činí dle § 27 zákona č. 117/1995 Sb. částku 979 Kč (3 081 – 2 102).

6. Vysvětlil, že přeplatek za služby byl odečten v souladu s výslovným pravidlem dle § 25 odst. 4, věta druhá, zákona č. 117/1995 Sb., neboť byl vrácen v období kalendářního čtvrtletí, za které se náklady na bydlení zjišťují, toto pravidlo platí i pro případ, že je vrácená částka (přeplatek) za dobu delší než je kalendářní čtvrtletí, přeplatek za služby tak byl započítán správně. Přeplatek za elektřinu nebyl započítáván stejně jako přeplatek za služby, tedy o něj nebyla snižována částka nákladů na bydlení. Vzhledem k tomu, že byl přeplatek započten na zálohové platby v rozhodném období, byly žalobci započítány jako náklady na bydlení zálohy skutečně zaplacené, tj. jen za červenec 2020. Přeplatek byl tak zohledněn pouze jednou s tím, že nebyly započítány zálohy za srpen a září 2020, protože tyto nebyly hrazeny přímo žalobcem, ale ze vzniklého přeplatku. Způsob výpočtu nákladů na bydlení byl v rozhodnutí uveden srozumitelně, vzniklé přeplatky byly zohledněny správně a nikoli dvakrát. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že oznámením ze dne 5. 8. 2020 bylo žalobci úřadem práce sděleno, že mu byl ode dne 1. 7. 2020 do 30. 6. 2021 přiznán příspěvek na bydlení v měsíční výši 2 367 Kč.
8. Součástí správního spisu jsou dále doklad o výši čtvrtletního příjmu, dle kterého měl žalobce za III. čtvrtletí 2020 příjem ze starobního důchodu ve výši 18 018 Kč. Dále faktura za elektřinu ze dne 25. 8. 2020, dle které vznikl žalobci za období od 4. 9. 2019 do 19. 8. 2020 přeplatek ve výši 2 903 Kč, který je použit k částečné úhradě záloh, jsou zde uvedeny zálohy předepsané na další období tj. záloha ve výši 300 Kč splatná 15. 9. 2020 (splatná přeplatkem), záloha ve výši 300 Kč splatná 15. 10. 2020 (splatná přeplatkem), a další. Dle dokladu o výši nákladů na bydlení za III. čtvrtletí 2020 a tabulky vyplněné žalobcem uhradil žalobce v měsíci červenci za elektřinu částku 550 Kč, za měsíce srpen a září 2020, žalobce žádné výdaje za elektřinu nehradil, dle příložených dokladů SIPO žalobce za červenec 2020 uhradil nájem 3 919 Kč a elektřinu 550 Kč (zaplacen 24. 7. 2020), za měsíce srpen 2020 a září 2020 žalobce hradil pouze nájem ve výši 3 919 Kč měsíčně. Je připojeno též vyúčtování služeb vystavené Centrou a.s. za období od 29. 8. 2019 do 31. 12. 2019, dle kterého vznikl žalobci přeplatek na zálohách na úhrady za služby ve výši 3 064 Kč, který byl žalobci vyplacen dne 8. 7. 2020 (poštovní poukázka B – ústřížek).
9. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 11. 12. 2020 bylo rozhodnuto o snížení příspěvku na bydlení z měsíční výše 2 367 Kč na 979 Kč, ode dne 1. 10. 2020 do 30. 6. 2021. Úřad práce shledal, že životní minimum jednotlivce činí 3 860 Kč, příjem 6 006 Kč, součin koeficientu 0,35 a rozhodného příjmu rodiny činí 2 102,10 Kč, náklady na bydlení ve výši 3 081 přesahují částku 2 102,10 Kč a současně částka 2 102,10 Kč není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení (8 577 Kč), vzniká nárok na dávku dle § 27 zákona č. 117/1995 Sb. Dále je uvedena tabulka nákladů na bydlení, přičemž dle tabulky 2 žalobce za elektřinu v červenci 2020 uhradil 550 Kč, v měsících srpnu 2020 a září 2020 za elektřinu žádné úhrady neplatil, datum zúčtování bylo 25. 8. 2020. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání.
10. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 28. 1. 2021, v odůvodnění žalovaný poukázal na § 24, § 25 odst. 2, 3, 4 a § 27 odst. 1, 2 zákona č. 117/1995 Sb., rekapituloval podklady předložené žalobcem, odůvodnil, proč byly přeplatek na bydlení i přeplatek ze elektřinu zohledněny správně, potvrdil závěry úřadu práce, které považoval za správné.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen "s.ř.s."). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního

stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

12. Při jednání dne 16. 9. 2022 žalobce uvedl, že nebyl zohledněn jeho výdaj za srpen 2020, do příjmů mu byly započítány vrácené přeplatky, což nepovažoval za spravedlivé, neboť celou dobu velmi šetří, žije úsporně, šetří státu prostředky. K důkazu navrhoval rozúčtování nákladů na ÚT, ohřev TV, TV a SV vystavené Centrou a.s. za období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021 a vyúčtování služeb vystavené Centrou a.s. za období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021.
13. Podle ust. § 25 odst. 4 zákona č. 117/1995 Sb. *pro zjištění nákladů na bydlení za kalendářní čtvrtletí se započítávají i částky tvořící náklady na bydlení, které byly v tomto kalendářním čtvrtletí zaplacený jako záloha nebo byly v tomto období doplacený, a to i za období delší, než je kalendářní čtvrtletí, za které se náklady na bydlení zjišťují. Byla-li v období kalendářního čtvrtletí, za které se náklady na bydlení zjišťují, vrácena částka jako přeplatek na nákladech na bydlení, snižuje se částka nákladů na bydlení v tom kalendářním čtvrtletí, kdy k vrácení částky došlo, a to i v případě, že vrácená částka byla za dobu delší než toto kalendářní čtvrtletí.*
14. V dané věci je nesporné, že v rozhodném období 3. čtvrtletí 2020 činil průměrný měsíční příjem žalobce 6 006 Kč, jeho životní minimum tedy činilo 3 860 Kč, jeho pravidelné náklady na bydlení činily 12 307 Kč, což odpovídá součtu položek v prvním sloupci tabulky 2 uvedené v prvostupňovém rozhodnutí.
15. Pokud však žalobce dne 8. 7. 2020, tedy v rozhodném období, obdržel přeplatek na nákladech na bydlení, postupoval žalovaný správně, pokud celkovou částku nákladů na bydlení za 3. čtvrtletí 2020 snížil o uvedený přeplatek ve výši 3 064 Kč, a tedy shledal, že náklady na bydlení za uvedené období činily 9 243 Kč. Tento postup je v souladu s výše uvedeným § 25 odst. 4 větou druhou zákona č. 117/1995 Sb., neboť částka nákladů na bydlení se snižuje k tom kalendářním čtvrtletí, kdy k vrácení částky došlo, a to i v případě, že vrácená částka se vztahuje k době delší než toto kalendářní čtvrtletí (zde k období od 29. 8. do 31. 12. 2019).
16. Vrácený přeplatek na nákladech na bydlení je při výpočtu zohledňován proto, „*že prostřednictvím započtení přijatých vrácených přeplateků na nákladech na bydlení se kompenzuje skutečnost, že finanční zdroje potřebné na akumulaci přeplatku byly dříve (v příslušných rozhodných obdobích) zohledněny orgánem státní sociální podpory jako náklady na bydlení a byly zohledněny při výpočtu dávky. Taková konstrukce nákladů na bydlení umožňuje zohlednit celkovou skutečnou výši nákladů na bydlení v delším časovém horizontu pro posouzení nároku na příspěvek na bydlení či jeho výše.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 3 Ads 98/2010 - 56).
17. Žalovaný pak tento svůj postup zcela srozumitelně a věcně vysvětlil v napadeném rozhodnutí (viz strana 4), nepoužil pouze odkaz na zákonné ustanovení, ale též na základě konkrétních údajů sdělil, jak k tomuto závěru došel, soud v odůvodnění žalovaného nepřezkoumatelnost neshledal. Daná námitka tak není důvodná.
18. Ani v případě zohlednění přeplatku na elektřinu soud pochybení žalovaného neshledal. Z faktury za elektřinu vystavené PRE ze dne 25. 8. 2020 bylo zřejmé, že žalobci vznikl přeplatek ve výši 2 903 Kč, v důsledku toho byly zálohy žalobce od 15. 9. 2020 hrazeny z tohoto přeplatku, tedy *de facto* žalobcem v tomto období hrazeny nebyly, (byly „předplaceny“). Dále je podstatné, že žalobce ve formuláři Doklad o výši nákladů na bydlení v příslušné tabulce sám uvedl, že úhradu za elektřinu zaplatil pouze v měsíci červenci 2020, za měsíce srpen 2020 a září 2020 žádné částky neuvedl, s tím korespondují též přiložené doklady SIPO, kdy v měsíci srpnu 2020 žalobce hradil pouze nájem. Není tak zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že úhradu za elektřinu za měsíc srpen 2020 poskytl, neboť z výše uvedených podkladů to nevyplyvá, a žalobce žádné další důkazy ke svému tvrzení neposkytl. Žalovaný postupoval správně, pokud do nákladů na bydlení zahrnul pouze úhrady (resp. zálohy) za elektřinu skutečně uhrazené žalobcem v rozhodném období (tedy pouze zálohu za měsíc červenec 2020), a nikoli platby hrazené formou přeplatku, neboť by to bylo v rozporu s § 25 odst.

4 věta první zákona č. 117/1995 Sb. Žalovaný však žalobci částku takto vypočtených nákladů na bydlení již i o přeplatek za elektřinu dále nesnížil, nejedná se o dvojí odečtení tohoto přeplatku.

19. Z důvodu popsané zákonné úpravy (§ 25 odst. 4 věta první zákona č. 117/1995 Sb.), která stanovuje možnost započítat do nákladů na bydlení pouze ty částky, které byly v tomto kalendářním čtvrtletí jako záloha zaplacený, není možné postupovat způsobem navrženým žalobcem, tj. aby žalovaný vycházel z průměrné spotřeby za měsíc srpen 2020. Zákon č. 117/1995. totiž ve vztahu k zaplaceným zálohám vychází ze skutečně vynaložené, tedy uhrazené částky, neboť hlavním účelem posuzování je zjištění skutečných poměrů žadatelů.
20. Soud neprováděl dokazování rozúčtováním nákladů na ÚT, ohřev TV, TV a SV vystaveným Centrou a.s. za období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021 a vyúčtováním služeb vystaveným Centrou a.s. za období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021, neboť se netýkají rozhodného období a nejsou tak v dané věci nijak relevantní.
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému nenáleží podle zákona.
23. Soud přiznal zástupkyni žalobce, která byla v této věci ustanovena soudem, odměnu za tři úkony právní služby podle § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), d), g) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 1 000 Kč, tedy celkem 3 000 Kč. Dále jí byla přiznána náhrada hotových výdajů za tři úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč, paušální náhrada tedy celkem 900 Kč. Odměna právní zástupkyně tedy celkem činí 3 900 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 16. září 2022

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně